

MUSA POPULAR

TEÑO UN AMOR EN BETANZOS...

Teño un amor en Betanzos,
outro teño en Gandarío;
namoréime da Manoela
e estou metido nun lío.

Músico de profesión,
de cote ando de parranda;
vou ledado de festa en festa,
tocando a frauta na banda.

Coa Manoela estiven onte
na romaxe de Miodelo,
coma é rapaza moi seria,
non deixa tocarlle a un pelo.

Deberéi levala á igrexa
para casarme con ela;
samente así dese xeito
teréi o amor de Manoela.

Ando a matinar no asunto
e remato por pensar
que se caso co' esta nena,
vou deixar de troulear.

Luisa Crestar Díaz

BETANZOS

Betanzos, terra bendita,
pobo digno de querer,
aloumiñáchesme sempre
e non te pododo esquencer.

Betanzos dos Cabaleiros,
berce de xente fidalga,
rica xoia de Galicia
e orgullo grande de España.

Betanzos, París e Londres
din con fachenda unhos cantos,
e non se trabucan, non,

pois podemos demostralo.

J. C. Gómez

AMOR MEIGO

Es unha real donceliña,
gallarda, moi feiticeira,
garimosa, xeitosiña;
ti es a miña compañeira.

Das ilusíons, tecelana;
beizos feitos pra bicar;
arrecende a túa faciana...
Lémbrote así, natal lar.

Coa sorriso das Mariñas,
rapaza de ollos belidos,
onde choran as mociñas
os seus amores fuxidos.

O louro millo pendura
das antergas balconadas,
namentras o mozo xura
cumprir as palabras dadas.

Cariña meiga, brillante,
fiandeira dos cariños,
beleza pro camiñante,
fachenda pros teus filliños.

Nai que nos has cobexar
no teu regazo amoroso,
ó deixar de pronunciar
o teu nome tan fermoso.

As túas trenzas do pelo,
loiras cal raios de sol,
fanse crechas d'ouro belo,
semellando a nena en frol.

Os teus brazos relocentes,
eses ríos enmeigados,

esas pontes esplendentes
e as portas dos namorados.

Eiquí quero rematar.
Os meus amores contigo
nunca terán de finir,
nin siquera no xacigo.

Ricardo G. Gondell

CANTIGAS DE LA COMARCA

En Padrón hai boas nenas
e por Santiago a frol delas;
na Coruña, as coruñesas
e en Betanzos, as garelas.

A subila e a baixala
a costa de Miodelo,
a subila e a baixala
perdín a cinta do pelo.

A subila e a baixala
a costa de Trasanquelos,
a subila e a baixala
perdín a roca dos cerros.

Padre nuestro vello
vai por Reboredo,
leva calzas brancas
e calzón bermello.

Reboredo tral-a costa,
esquencer a Reboredo
moito traballo me costa.

O gaiteiro de Viuxe
malo costado cho mate,
que non quer tocal-a gaita
sen tomal-o chiculture.

San Antonio de Cuiña
ten unha pipa no monte;
as mulleres beben viño
e os homes, auga da fonte.

Para Sada vai o mare,
para Betanzos, o río;
para pasar a Fontán
hei de alquilar un navío.

A aldea de Touriñáu
está no alto e dalle o vento;
hai unha neniña nela
que me leva o pensamento.

A Virxen de Pastoriza
está sentada no adro
para vel-os betanceiros
como rezan o rosario.

Nosa Señora de Aranga,
¿qué has de dar ós teus romeiros?
Auguiña da túa fonte,
sombra dos teus castiñeiros.

As garelas de Betanzos
todas toman chiculture;
agora ben lles abonda
o aire do miriñaque.

Heiche de contar un conto,
un conto de mil mentiras:
polo mar andan as lebres
e por Talái as anguías.

Polo río do Mandéu
vai un gato dando berros,
que lle cortaron o rabo
para bigote de cregos.

Na miña vida tal vin
na carreira do Refoxo;
vintecinco costureiras
da cabalo dun raposo.

San Paio de Vilacova
ten unha pipa ó torno;
os homes beben o viño
e as mulleres, un corno.

San Xulián de Mandaio
feito de pau de ameneiro,
irmauciño dos meus zocos
e mais do meu tabaqueiro.

San Cristóbal de Mesía,
San Pedro de Burrifás,
San Antonio de Cabrúí,
todos tres eran irmás.

Sempre me andas preguntando
de qué romaría veño.
Veño de Santa Lilaina
do convento de Monfero.

No convento de Sobrado
hai un frade galiñeiro,
que total-as tardes berra
«¡Churras, churras, ó poleiro!»

Nosa Señora da Laxe
e mais a de Vilariño
foron facer unha festa
a San Roque de Xabriño.

Maruxiña do Penedo
foi chorando hastra Teixeira,
porque os gatos lle comeron
a manteiga do pucheiro.

San Paio de Vilacova
ten us zapatiños brancos,
e as neniñas de Loureda
vanllos ver ós días santos.

A Virxen de Sarandós
ten unha mantilla nova
para ir a visitar
San Miguel de Figueiroa.

Se á Madanela
non vou, meu amor,
en todo o ano
non fago labor.

Paséi a Ponte do Porco,
botéille a man polo lombo;
San Antonio te bendiga,
porquiño, que estás ben gordo.

A Betanzos lo comparo
a la hechura de una taza;
todas son cuestas arriba
hasta llegar a la Plaza.

San Paio de Vilacova
ten us zapatiños brancos;
a Saleta de Presedo
vaillos ver os días santos.

Mariquiña de Xanrozo,
onte túa nai cocéu;
dame un bocado de bola
pola nai que te paréu.

¡Toca Orto! ¡Viva Orto!
Que nas parroquias de Cambre
todos son homes pequenos
e teñen barriga grande.

Anque che son das Mariñas,
das Mariñas de Betanzos,
anque che son das Mariñas
non che vendo garabanzos.

Falas e falas sen tino,
botas a pacel-a lingua,
non gardas nunca un segredo;
erel-a Porta da Vila.

(Recogidas por diversos vecinos
de Betanzos.)

Betanzos é boa vila,
(falta el segundo verso)
levando cartos no peto,
pan de trigo haino na Plaza.

Adiós, feira da Viña,
feira de perdel-o tempo,
que por ela se pasean
cuatro cabezas de viento.

Paseéina, paseéina,
e volvina a pasear;
a aldea de Escañói
yo no la puedo olvidar.

Quédate con Dios, Ambroa,
la espalda te voy virando;
la despedida es buena,
la vuelta sabe Dios cuándo.

(Recogidas por José Abeal López.)